

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 11 af 13

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Uppboð – Aðför - Áfrýjun

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Uppvaxtar- og námsár

Askja 1-3, Örk 1

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Aflöi.

höstaksgætt áfrýjast af fróðzmanni,
sem telur sig eignaða hinna lögtekmur-
manns. Á þetta er fallist og er löstak-
gættin in gildi feleð. 4. ed. viii 55h.

Aflör.

slis réveian komu skv. gjöf og þynir.
meðum þvítja manns, og skift: gildi
kaupmála hér þvítja ekk: máli. Skv.
V 122

Aflár.

Fjárnámi : munum, sem voru á heimili
geftanþolanda mótmælt, með því að þeir
veru eiga konu hans skv. kaupmála, (sem
hann lét ~~stíga~~ ~~hafa~~ ~~þá~~ ~~á~~ ~~leigju~~), þ. f. g.
staðtt: var talið ásamant, að kaupmáli hefði
verið gefur og fjárnámið því litað fara
fram. Til kv. á þriðju móti og telur sig
eiga munina en son sinn hafa þá á leigju
þetta talið ásamant og fjárnámið stað-
fest. Hrd. II 559.

Aðlöf.

Talið heimilt að taka togara fjárnámi til
fruggjningar, selt á, dandi á hendur skip-
stjóra ári áður, sbr. l. 5. 1920 93, en ef hi að
hann var farinn úr þjónustu skipreiðs
enda þótt engin krafa um slíkt hefð: komi
fram í vefsmálinu. Sbr. IV 46.

Aflöv:

Fjarnám hjá blutafélagi : munum, er 2
áfrýjendum sönnuðu eignarrétt sinn at, felt
in gildi : hestarrétt: . Svod. II 362.

Að lán:

Réttur gfr. til at vísa á eignir til at gera
ljánnain: þessum rétt: fyrir lánit,
slud. V 607.

Atfär.

Fjárnám stöðfest nema um nokkrar
vörur keyfar, er þat taldist ekki hafa nátt
til. Sú mótþátt, at of mikil hefti verid
talið ekki talin á vörum þess, enda
myndi þat ekki þessa að sök, þar sem
ferðarþolandi veri úr ort: um gjald þrot a
og afangur um fram verit mat: skulda
munda þessa þinn til þess. Skv. IV 807.

Aflör.

Danni þess, at löget: vertur at
skýra atfaranheimild glöð. TX 399.

Aðfær.

Aðfær skv. 15-gr. lögtaksl. heimil, þar
sem um var fjáðir á greiðslum skv.
skuldabréf-inu hafi verið að ræða.
Gld. ~~IX~~ 3.

Aðfö.

Sandvöllur.

Xrd. V 165,

Aðför.

Fulltrúi: bójarlögeða: Reykjavík framkvæmin
löafab: fasteign, er liagan: öðru höfðingum
yndani, upp bót á þessum búast talit heila á
öðrum leikum grundvelli, er þar sem þeir var
staki áfrýjat vand þat staki þelt in gildi: með
þess sem er kallaðan hestljóðandi og ítölu
innan þafi, er zóttur til greiðslu á veitshull
: vauklegu ein barnali. 3rd. IV 34.

Aflör.

Fjárnám ómerkitt met því, at dómur sá, en
þat hvíli á, vori ómerkum. slod. IV 260.

Aðfar.

Fjárnámi mótumelt veður þess at
talið er, at málfr. gæðarþola fyrri hr.
hefi vinnuþat at lagja fram mikilvæð
leið og mótumla bröfnum gagnatila og
mendi þingunum sem at þá er gert
á. Þessi þallit á þess vísu ef þessi van-
nabafa lufu. elbat á þá sér í at. elbat
elbat þá greina. Sv. I 109.

Aflöv.

Eidsdómari breytir eit staf : eidsdómi. Föast:
neitar um þjárnám, sem krafist er frátt þann
þriðja eitvinnung. Eidsmáli og föastavnsk.
skotit til kv. og hvorthvegga felt er gildi
og föast: skyldastar til at lita aflöv þava fram.
"Lrd. II 415.

At fáv.

A. kaffi: lát:ð kynsetja eignir fínna, er kaffi:
at alskrifstofu í Lyph., þar er það átt: heit d
landi. 2: gæður fínnaus, sem vissu fyrir gífur-
vofandi gjaldþrot, gæður þar eftir nátt vit sínu
línan drott:un sínu um greidda skuldar á
mjög óvenjulegan hátt og með þeim á-
hæðna fitganga, at fjárnám gert: gert í
hinnu kynsettu eignum f.a. ómíta kyn-
setninguna. Fjárnámið fór síðan fram.
Sáttin var talin gert f.a. þara í kvindrum
N. n. 1-19-17 og 5-5-33 og fjárnámið þud
fellt in gildi eftir kröfu kynsetningarbala.

Und. N. 797, 855 1863.

Atföri.

Atföri skv. lögtalast. § 15 feld ni gildi, þar
sem lein er gert: lúsiagn, sem verulegan
vafi þótt: um hvort nokkur lötaréttindi
falahdu og þá þver, en þar sem lögtalast.
§ 15 hafa undantekningu at geyma, verður
at fullnægja skilyrðum g. undantekningu
aukavit til þess at atföri megi gæra eftir
heppi. Gírd. V 107.

Aðlövi:

Fjarinám slav. l. 18. 1885 g 15 felt in
gildi veana þess, at sömnum bestan
þynni þvi, at beitandi fjarináms sé
réttan atili - slvð. VII 133,

Adfö.

A. n. q. 1885 & 15, þingljósing á vestráskuldabru,
þar dæki sammanlega fram, árisungrís þegvir-
fram innritun, ex officio ómerkun,
Glerd. V 555,

Aflöv

315 l. 29. 1885, gjalddegi, og tilkyuning
Skrd. V 491

Aflör:

Fjárnám skv. vettisuldabréfi felt úr gildi, þar
skuldir þótti eigi nægilega ákveðin og vottant
um þinglýsningar bréfnis vottant. Sv. II 566.

Aðfær.

Þ:gi talið næstsynlest að vitna bevirum
ortum til 15. gr. lögtabsl. : veitaskulda bréfi:
til að aðfær sker. þei megi fara fram af
bréfið (atv. f.) fullnæggi áber. gr. slrd. II
537.

At lör.

Fjármánu beiddat skap. vet skulda bréfi. því
heldið fram at freittu þu hef: þaríð fram
þer. ámun., en svo skap: taktið af fögeta
og þer. Einn fremur taktið, at þótt skulda, sem
þú getur þu mest vet þu hef: þaríð í nafni ámun.
eng., þá heldi vet bréfið gildi sínu. Xrd. II

727

Aðföri.

Stæðit að skilgötu; að faran sker-
15. gr. lögtalest. hafi verið fyrir
hendi, a.m.b. að því best: að fogaða
hafa verið skylt að taka til efna-
með farðan, beint að fövön skylði
fara fram áta elni. Skrd. Jóh. 247

Eyðbot.

Í merkingunni á eyðbot: krafist veðna þess,
at þat hafi farið fram áður en fyrri
eyðbot sama ástandi beiðandi fyrir sömu
þingun hafi verið in gildi felt, en vit þat
eyðbot vænt beiðandi bestþjóðandi. Á síðara
eyðbot: in afsalót: kann sér rétt: sínum
skil. þó vi fyrri, og var okki sammat at ástandi
þat hafi bet: it nokkurn halla vit, at síðara
eyðbot: it var haldið áður en hið var
felt in gildi. Í merkingunni þess okki tekur
þat ágreina. Skv. N 848.

Agríjún.

Í merkingu af officio vegna óákvæðinna
bráfa og útlitunarshorts. Gld. VIII 183.

Í merkingu vegna útlitunarshorts
Gld. VIII 402.

Afríjón.

Afr. dómur og útda., sem sýnir: um
frest, ómerkta, málinn heymisat til
eindan upp tölu, lögh. með ferðan og döms-
álagningu og dömsi skuldetur til
at veita atila hef-lesan frest til
vitna leitun. Gerd. OTI 158.

Alþjóðin:

Massakvæði

Stofudli á þjóða dæmi, er á brenn
konum, endurgjald skv. mati: lömbvadda
mannu. Þess sem dæmi er á þv. verður að sitja
við ummáli dömsins um, að matsupphæð
meiri eigi fara fram en tiltekna
hámarki og við hver áhr. beri að mylja
í matinu. Þv. 222.

Á þingsjónum:

É búi talin uag ást. t.a. veita frest:
hv. t.a. af la gagna, sem ástæta var
til og best var að af la: heitat:
glv. IX 416.

Afrikingur.

Máli, sem ber ut bera, er áfriðjat. Frá-
vísat: h. ex officio. blnd. X 314.

Almúgum:

Einum af mögum stefndum hefur
dósi verið birt hæstaréttarstefna og
er málinu þá vísað frá því. at svo
míðlað hefur, sem bröfvan eru gættar
á hendur honum glvð. VIII 431.

Afneijian:

Af stjólaun mákinn síst abpr. at sei-
stast til helni til afneijianen til statfestingun
gef. og en þvi frátt fyrir statfestingun
vera mákinn. i hv. feldun niðun.
"Skr. VIII 370.

Alþingin.

Þú hefur verið löng frá vobben og skjöl,
en mikinn er að málið sé dæmt með
lelitryggin af þeim, þar sem lewarki haf-
verit af þat uovaleynis niðri haf- ágríp af
himnum þess skjöllum levið frammi t.þ.
skildan tíma: þú. þar geta þvi ekki
þessit t.þ. álita: málinu. Gled. JH
467.

Alfrúinn.

Þ. h. en þess ískot af áfr. at mál se
hafit. Stefnur kvefist ómálsbóta, en áfr. vót-
máli greittu þeirra, og en mótmalin
tæki til greina, þan sem ástæta þykir
hafa verið til áfr. í upphafi vegna þess
at þá hafi ekki verið fengin úrlausn
h. um samskonar atá hliðstætt efni, en
máli hafi verið hafit, þessu slík úrlausn
var fengin. Svð. VII: 520.

Afrikan.

frum. á fríjjan lögtaksgerð veður þess
at verðmat: kann hef. verið lögtakst. A
þetta fallist. og lögtakst felt niður.
árd. VII . 552 . 3 br. og árd. VIII 169.

Alfríður.

Málsbrotur. i luv. dæmduan eftir 11. og
13. og. lögkæsl. útd. VII 552.

A kvísum:

Sagnáfr. agvin þá atalbröfu, at áfr.
dönnu verti: ómerkatur og með fært máls
frá því honum var augjat þann fæst
: heit: enda verti: að inok. feldur
vi gildi. Þessari atalbröfu er mót-
malt og þeim sött og varin
sér fyrir þess. Blod. VIII 158.

Alþingi.

Mötunni átti matlagið, sem þingi ástæða
og fullan möguleiki var til að komna mál
í beiðni af réttmæt vörum, ekki tekið til
ágreinna: bestarétt- og mótunum
ágreinilla. Lrd. VII 288.

Afriðjinn:

Gertu þoli afstjóri fjármámi met þvi at
afledda lögata tækkvísun þvinn dæmdu
upphætt. þessu "fjármámi" áfriðjann sitan,
gerðarþoli, en gerðarbeiðendum þvelfjast.
þvinn frávísun af þvi at svagin fjármáms-
gerð þvelf þvinn fram og svagu sé þvi at
áfriðja. Gerðu lögata þ.á.m. mottala
ávísun annar dæmsat þvinn, en gerðarþoli
á mott á at þvinn undir aðra dæm, og skift-
in dæm þvinn máli þvinn svinn þvinn.
hertavittarstefnun. Svrd. II 579.

Almúsiun:

3 kv. brefst áfr. ómerkningar Louis og
málsmatferðan ásamt frávisun frá héraðs.
Löndi. Þessi kvæla er dæmi gert: áfr. dæmi,
og sýnir málmalum skýjala og þar sem
dæmi er þeir gæla er vort: frávisun
ex officio, vort er þessi kvæla dæmi
talan til gæra. Glod. VI 468,

~~Alf. Alf.~~ Alf. Alf.

Alf. Alf. Alf. Alf.
Alf. Alf. Alf. Alf. 836.

Almúginn:

Þar sem fátómismáli á fyrri tíð stat-
festningar vegna þess að afv. sem var
landur fullingur lítur í hvar: heldur ein
óþannig um, að hvar var að hvar
upp dóm: málsins er hvar flutt: hvar
frá samþykkingu stat þeim, þar sem
málið hvar: hvar flutt, og hvar: ein vin-
ingur festurinn hvar: hvar, er hvar
heldur vituðum um inlita málsins, enda
hvar: hvar dómur eini hvar hvar dómur

eins og l. standi þó til. Hef þú Dómar.
í um stöðfestur, en ekki þótt: ákasta til at
dama stöfudan til málkostnatargreittu í
er, þú þar þann þann gaf eigi til þess til
á þessum árinum. Þess. I. 10. 10. 10.

Afveigun:

Afveigunaleyfi: 'S afveigunarskjalna er vituð:
afveigunaleyfi: 'S hv. kemur: ljós að leyfið
er deyttu lagi síðan en skjalna er útgáfa.
Safn þess lest fram hv. dómuráðgjafar
ann að afveigjanda hafi verið tilkynnt sama dag
hvað skjalna var útgáfa að leyfið mundi veitt.
Sblái ást. til forvissunar ex officio, 1881

Afgrjuning:

Metan á munnum legum málaflutningi: hv.
stendur heitist áfgrjandi fresta til mesta
degs til að öfla upplýsinga um ábrotist
atrit. Stofnun veitar og hv. sýningar um
frestum með því að áfgrjandi hafi haft
frít megar tíma til þess að öfla áður
nefndra upplýsinga Glod. V 1000

Afnijum:

Synjað um prest : hr. kona þess, at afnija-
andi heft: ekki notað þegar fenginn prest heft
at leggja fram ágríp dómsharta. Slrd. V 889
890, 891,

Afríjurn.

Afríjurnar leyf: veitt, þótt sakar gæti
nemi ekki afríjurnar úpphætt, blv. X 936

Afréttin:

Staranda (stúlkan) : barnsfræðis máli
dæddur eitur; heit; þar sem hein
áfréttar dæði er dæmuminn staðfestur,
og er þó áttu sagt að fallast verði á
dau. þar sem fram sé komið, að
heir þá: að staðfesta, skýrslu ríma met
eit: - Samtala má líta svo á
að ef hein heit: áfréttat heit: bærðin
er eit dæddur þurfa þar sem samstæ
að samstæ: heit: a. m. k. heit: at: Gld. II 930

Almújum.

Geansök vísat frá i kv. , vana þess
eignafriðjandi kvorki matt = ni leit meta,
er geansök skyldi flutja löv d. V 917.

Afríjium.

Afríjandi stefur sakanda : hót- og
metalagningarmanni, en gefur engan bröf
á hendur metalagningarmanni um. Metalagn.
letur nota : hv. og kveftr málskostna. en
getur dæki um af hverjum. Afríjandi dæki
at svo vöxur máli skyldur til at greiða
hannum málskostnað, og þar sem sakandi
: hót- (stefndur : hv.) kvorki hefur at gefur
metalagn. við hann hannum, þá getur þessi
dæki þegar af þeirri ást. dæki orðit skyld-
ur til at greiða hannum málskostnað. lfd. VIII 44